

Teisipäev, 25. veebruar 2014

I

(Resolutsioonid, soovitused ja arvamused)

RESOLUTSIOONID

EUROOPA PARLAMENT

P7_TA(2014)0126

Naistevastase vägivalga vastane võitlus

Euroopa Parlamendi 25. veebruari 2014. aasta resolutsioon soovitustega komisjonile naistevastase vägivalga vastase võitluse kohta (2013/2004(INL))

(2017/C 285/01)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 225,
- võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu artikleid 2 ja 3,
- võttes arvesse Euroopa Liidu põhiõiguste hartat, eriti selle artikleid 23, 24 ja 25,
- võttes arvesse oma 24. märtsi 2009. aasta resolutsiooni naiste suguelundite moonutamise vastase võitluse kohta Euroopa Liidus ⁽¹⁾ ja oma 14. juuni 2012. aasta resolutsiooni naiste suguelundite moonutamise lõpetamise kohta ⁽²⁾,
- võttes arvesse oma 22. aprilli 2009. aasta resolutsiooni kampaania „Ütle EI naistevastasele vägivalgale“ kohta ⁽³⁾,
- võttes arvesse oma 26. novembri 2009. aasta resolutsiooni naistevastase vägivalga kaotamise kohta ⁽⁴⁾,
- võttes arvesse oma 5. aprilli 2011. aasta resolutsiooni naistevastase vägivalga vastu võitlemise ELi uue poliitilise raamistiku prioriteetide ja põhijoonte kohta ⁽⁵⁾,
- võttes arvesse oma 6. veebruari 2013. aasta resolutsiooni ÜRO naiste olukorra komisjoni 57. istungjärgu ning igasuguse naiste- ja tütarlastevastase vägivalga tõkestamise ja likvideerimise kohta ⁽⁶⁾,
- võttes arvesse oma 11. oktoobri 2007. aasta resolutsiooni naiste mõrvade (feminiitsiidide) kohta Mehhikos ja Kesk-Ameerikas ning Euroopa Liidu rolli kohta selle nähtuse vastases võitluses ⁽⁷⁾;
- võttes arvesse naiste ja meeste võrdõiguslikkuse strateegiat (2010–2015), mille komisjon esitas 21. septembril 2010,
- võttes arvesse komisjoni Stockholmi programmi rakendamise tegevuskava (COM(2010)0171),

⁽¹⁾ ELT C 117 E, 6.5.2010, lk 52.

⁽²⁾ ELT C 332 E, 15.11.2013, lk 87.

⁽³⁾ ELT C 184 E, 8.7.2010, lk 131.

⁽⁴⁾ ELT C 285 E, 21.10.2010, lk 53.

⁽⁵⁾ ELT C 296 E, 2.10.2012, lk 26.

⁽⁶⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2013)0045.

⁽⁷⁾ ELT C 227 E, 4.9.2008, lk 140.

Teisipäev, 25. veebruar 2014

- võttes arvesse õiguste, võrdõiguslikkuse ja kodakondsuse programmi (2014–2020),
- võttes arvesse nõukogu (tööhõive, sotsiaalpoliitika, tervise- ja tarbijakaitseküsimused) 8. märtsi 2010. aasta järeldusi naistevastase vägivalda kaotamise kohta,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiivi 2011/93/EL, mis käsitleb laste seksuaalse kuritarvitamise ja ärakasutamise ning lasteporno vastast võitlust ja mis asendab nõukogu raamotsuse 2004/68/JSK⁽¹⁾,
- võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee 18. septembri 2012. aasta arvamust teemal „Naistevastase koduvägivalda kaotamine“⁽²⁾,
- võttes arvesse ELi suuniseid, mis käsitlevad naiste- ja tüdrukutevastast vägivalda ja nende igasuguse diskrimineerimise vastu võitlemist,
- võttes arvesse Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalda ja perevägivalda tõkestamise ja sellega võitlemise konventsiooni (Istanbuli konventsioon),
- võttes arvesse ÜRO Peaassamblee 18. detsembri 1979. aasta resolutsiooniga 34/180 vastu võetud konventsiooni (naiste diskrimineerimise kõigi vormide likvideerimise kohta) artikli 11 lõike 1 punkti d,
- võttes arvesse inimõiguste, eelkõige naiste õiguste alaseid sätteid ÜRO õigusaktides, nagu ÜRO põhikiri, inimõiguste ülddeklaratsioon, kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvaheline pakt, majanduslike, sotsiaalsete ja kultuuriliste õiguste rahvusvaheline pakt, inimkaubanduse ja kupeldamise keelustamise konventsioon, konventsioon naiste diskrimineerimise kõigi vormide likvideerimise kohta ja selle fakultatiivne protokoll, piinamise ning muu julma, ebainimliku või inimväärikut alandava kohtlemise ja karistamise vastane konventsioon, 1951. aasta pagulasseisundi konventsioon ning selles sätestatud tagasi- ja väljasaatmise lubamatus ja ÜRO puuetega inimeste õiguste konventsioon,
- võttes arvesse teisi naistevastase vägivalda alaseid ÜRO dokumente, nagu 25. juuni 1993. aasta Viini deklaratsioon ja tegevuskava, mis võeti vastu inimõiguste maailmakonverentsil (A/CONF. 157/23), ning 20. detsembri 1993. aasta deklaratsioon naistevastase vägivalda likvideerimise kohta (A/RES/48/104),
- võttes arvesse ÜRO Peaassamblee 12. detsembri 1997. aasta resolutsiooni kuritegude ennetamiseks ja naistevastase vägivalda likvideerimiseks võetavate kriminaalõiguse meetmete kohta (A/RES/52/86), 18. detsembri 2002. aasta resolutsiooni naistevastaste aukuritegude kaotamiseks meetmete võtmise kohta (A/RES/57/179) ja 22. detsembri 2003. aasta resolutsiooni naistevastase koduvägivalda likvideerimise kohta (A/RES/58/147) ning ÜRO Peaassamblee 5. märtsi 2013. aasta resolutsiooni „Naiste suguelundite moonutamise kaotamiseks tehtavate ülemaailmsete jõupingutuste tugevdamine“ (A/RES/67/146),
- võttes arvesse ÜRO inimõiguste ülemvoliniku eriarportöörade aruandeid naistevastase vägivalda kohta ja naiste diskrimineerimise likvideerimise komitee soovitus nr 19 (11. istungjärk, 1992),
- võttes arvesse Pekingis 15. septembril 1995. aastal neljandal ülemaailmsel naistekonverentsil vastu võetud deklaratsiooni ja tegevusprogrammi ning Euroopa Parlamendi 18. mai 2000. aasta resolutsiooni Pekingi tegevusplatvormi järelmeetmete kohta⁽³⁾, 10. märtsi 2005. aasta resolutsiooni neljanda ülemaailmse naisteteemalise konverentsi järelmeetmete kohta – tegevusplatvorm (Peking + 10)⁽⁴⁾ ja 25. veebruari 2010. aasta resolutsiooni „Peking + 15“ – ÜRO soolise võrdõiguslikkuse tegevusprogrammi kohta⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ ELT L 335, 17.12.2011, lk 1.

⁽²⁾ ELT C 351, 15.11.2012, lk 21.

⁽³⁾ EÜT C 59, 23.2.2001, lk 258.

⁽⁴⁾ ELT C 320 E, 15.12.2005, lk 247.

⁽⁵⁾ ELT C 348 E, 21.12.2010, lk 11.

Teisipäev, 25. veebruar 2014

- võttes arvesse ÜRO Peaassamblee 19. detsembri 2006. aasta resolutsiooni naistevastase vägivalda kõigi vormide kaotamiseks tehtavate jõupingutuste tugevdamise kohta (A/RES/61/143) ning ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsioone 1325 ja 1820 naiste, rahu ja julgeoleku kohta,
 - võttes arvesse naiste olukorra komisjoni 57. istungi järeldusi igasuguse naiste- ja tütarlastevastase vägivalda tõkestamise ja likvideerimise kohta,
 - võttes arvesse ÜRO eriraportööri Rashida Manjoo 16. mai 2012. aasta aruannet naistevastase vägivalda, selle põhjuste ja tagajärgede kohta,
 - võttes arvesse Madridi rahvusvahelise vananemise tegevuskava artiklit 5,
 - võttes arvesse Euroopa lisaväärtuse hindamist ⁽¹⁾,
 - võttes arvesse kodukorra artikleid 42 ja 48,
 - võttes arvesse naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse komisjoni raportit ja kodanikuvabaduste, justitsi- ja siseasjade komisjoni arvamust (A7-0075/2014),
- A. arvestades, et direktiivis 2012/29/EL, millega kehtestatakse kuriteoohvrite õiguste ning neile pakutava toe ja kaitse miinimumnõuded ⁽²⁾, on sooline vägivald määratletud kui vägivald, mis on suunatud isiku vastu selle isiku soo, soolise identiteedi või soolise eneseväljenduse tõttu, või mis mõjutab ebaproportsionaalselt teatud soost isikuid; arvestades, et see võib tekitada ohvrile füüsilist, seksuaalset, emotsionaalset või psühholoogilist kahju või majanduslikku kahju ja seda loetakse diskrimineerimise vormiks ja ohvri põhivabaduste rikkumiseks ning see hõlmab vägivalda lähisuhetes, seksuaalvägivalda (sh vägistamine, seksuaalne väärkohtlemine ja ahistamine), inimkaubandust, orjapidamist ning mitmesuguseid kahjulikke tavasid, nagu sundabielud, naiste suguelundite moonutamine ning n-õ aukuriteed;
- B. arvestades, et soolise vägivalda ohvrid ja selle toimepanijad on igas vanuses, erineva haridusliku tausta, sissetuleku ja sotsiaalse positsiooniga ja see on seotud naiste ja meeste vahelise võimu ebauhtlase jaotumisega ning stereotüüpidel põhinevate ideede ja käitumisega meie ühiskonnas, mille vastu tuleb võidelda alates lapseast, et hoiakud muutuksid;
- C. arvestades, et üha rohkem on naistevastase vägivalda vorme, kus vägivalda toimepanijad on abikaasa, elukaaslane või endine abikaasa või endine partner; arvestades, et ohvrite arv ja tagajärgede raskusaste, ka surmaga lõppemine, on mõnes riigis palju suurenenud ning statistika näitab, et tapetud naiste arv mõrvade koguarvust on suurenenemas;
- D. arvestades, et mõnes riigis on statistikauuringud näidanud, et isegi kui mõrvade koguarv ei ole suurenenud, siis on siiski suurenenemas tapetud naiste arv mõrvade koguarvust, mis kinnitab naistevastase vägivalda suurenemist;
- E. arvestades, et äärmine vaesus suurendab naiste vastu suunatud vägivalda riski ja muid ärakasutamise vorme, mis takistavad naistel täiel määral osaleda kõigis eluvaldkondades ja saavutada soolist võrdõiguslikkust;
- F. arvestades, et naiste majandusliku ja sotsiaalse sõltumatuse ja osalemise parandamine võimaldab vähendada nende haavatavust soolise vägivalda suhtes;
- G. arvestades, et veebisuhtlusvõrgustike kasvava kasutusega on hiljuti tekkinud uusi stereotüüpe ning diskrimineerimis- ja vägivaldavorme, nagu eelkõige teismeliste suunatud emotsionaalse kontakti otsimine seksuaalsuhete eesmärgil (*grooming*);
- H. arvestades, et seksistlik hoiak soorollide suhtes on noorema põlvkonna seas püsiv; noori naisi, kes on vägivaldaohvrid, süüdistavad ja häbistavad jätkuvalt nende eakaaslased ja ülejäänud ühiskond;

⁽¹⁾ PE 504.467.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta direktiiv 2012/29/EL, millega kehtestatakse kuriteoohvrite õiguste ning neile pakutava toe ja kaitse miinimumnõuded ning asendatakse nõukogu raamotsus 2001/220/JSK (ELT L 315, 14.11.2012, lk 57).

Teisipäev, 25. veebruar 2014

- I. arvestades, et vägivald on traumaatiline kogemus iga mehe, naise või lapse jaoks, kuid soolist vägivalda kasutavad naiste ja tütarlaste suhtes enamasti mehed ning see kajastab ja kinnistab ühtlasi meeste ja naiste ebavõrdsust ning seab ohtu vägivalda ohvrite tervise, väärikuse, turvalisuse ja iseseisvuse;
- J. arvestades, et lapsi, kes on pidanud tunnistama lähisugulase vastu suunatud vägivalda, tuleb arvesse võtta ja nende eest asjakohaste psühholoogiliste ja sotsiaalsete sekkumismeetmetega hoolt kanda, lisaks on vägivalda tunnistama pidanud laste puhul suur emotsionaalsete probleemide ja käitumisprobleemide avaldumise oht;
- K. arvestades, et soolise vägivalda ohvritest naised ja nende lapsed vajavad tihtipeale erilist tuge ja kaitset seoses uue või korduva ohvriks langemise suure ohuga või sellise vägivaldaga seotud hirmutamise või kättemaksuga;
- L. arvestades, et vägivalda kogenud naised ja lapsed vajavad spetsiaalseid varjupaiku, kus neile pakutakse piisavat tervishoiuteenust, õigusabi ning psühholoogilist nõustamist ja ravi; arvestades, et naiste varjupaigad vajavad liikmesriikidepoolset piisavat rahastamist;
- M. arvestades, et meeste vägivald naiste suhtes muudab naiste kohta ühiskonnas ja nende enesemääramisõigust – nende tervist, juurdepääsu tööle ja haridusele, integreerumist sotsiaal- ja kultuuritegevusse, majanduslikku iseseisvust, osalemist avalikus ja poliitilises elus, otsuste tegemist ja suhteid meestega ning enesest lugupidamist;
- N. arvestades, et naistevastane vägivald võib jätta naistele ja tüdrukutele sügavad füüsilised ja psühholoogilised armid ning rikkuda üldiselt nende tervist, sealhulgas reproduktiiv- ja seksuaaltervist, ning mõnel juhul põhjustab nende surma, mida nimetatakse ka feminiitsiidiks;
- O. arvestades, et on vajadus hariduse ja koolituse järele väga noorest eest alates, et võidelda naistevastase ja soolise vägivaldaga üldiselt, kuna see arendab noorte inimeste oskusi kohelda oma partnerit lugupidavalt, olenemata tema soost, ja olla teadlik võrdsuse põhimõtetest;
- P. arvestades, et naistevastane vägivald on omandamas aina vastuvõetamatuid vorme, sealhulgas naiste osalemine rühmitustes, kes organiseerivad naistega kauplemist seksuaalse ärakasutamise eesmärgil;
- Q. arvestades, et naistevastase vägivalda alastes uuringutes hinnatakse, et üks viiendik kuni üks neljandik Euroopa naiselannikkonnast on talunud füüsilist vägivalda vähemalt kord oma täiskasvanu elu jooksul ja et üle ühe kümnendiku on talunud jõu kasutamise seotud seksuaalset vägivalda⁽¹⁾;
- R. arvestades, et vastavalt Euroopa lisaväärtuse hindamisele oli naistevastase soolise vägivalda kulu ELile hinnanguliselt 228 miljardit eurot 2011. aastal (s.o 1,8 % ELi SKPst), millest 45 miljardit eurot on avalike ja riigiteenuste kulu ning 24 miljardit on saamata jäänud majanduslik kasu;
- S. arvestades, et Euroopa Liidu Põhiõiguste Amet avaldas 2013. aasta märtsis Euroopa uuringu mõned esialgsed tulemused naistevastase vägivalda kohta, kust muu hulgas selgus, et neli naist viiest ei pöördunud mõne sellise teenuse poole nagu tervishoid, sotsiaalteenused või ohvriabi pärast väga tõsist vägivaldajuhtumit, mille tekitaja ei olnud tema partner; naised, kes otsisid abi, pöördusid kõige tõenäolisemalt arstiabi poole, mis rõhutab vajadust tagada, et tervishoiutöötajad suudavad tegeleda vägivaldaohvrite vajadustega; kaks naist viiest ei olnud teadlikud õigusaktidest ja poliitilistest algatustest, mis pakuvad neile perevägivalda korral kaitset, ning pooled naised ei olnud teadlikud ühestki ennetavast õigusaktist ega algatusest;
- T. arvestades, et komisjon rõhutab soolise võrdsuse strateegias aastateks 2010–2015, et sooline vägivald on üks põhiprobleem, mis tuleb tõelise soolise võrdsuse saavutamiseks lahendada;

⁽¹⁾ Euroopa Nõukogu töökond naistevastase vägivaldaga, sealhulgas perevägivaldaga võitlemiseks (EG-TFV), lõplik tegevusaruanne, september 2008.

Teisipäev, 25. veebruar 2014

- U. arvestades, et Lissaboni lepingus kindlaks määratud õigusraamistik pakub ELi tasandil uusi võimalusi suuremaks koostööks kriminaalõiguspoliitika vallas, sest see võimaldab institutsioonidel ja liikmesriikidel teha koostööd kindlatel alustel ja loob igasuguse naistevastase vägivalda ja naiste diskrimineerimise vastu võitlemise valdkonnas ühtse ELi õiguskultuuri, mis on kooskõlas riigisiseste õigussüsteemide ja -traditsioonidega, kuid ei asenda neid;
- V. arvestades, et teadlikkuse parandamine ja mobiliseerimine, sealhulgas meedia ja sotsiaalmeedia kaudu, on tõhusa ennetusstrateegia oluline osa;
- W. arvestades, et üksiksekkumised ei kaota naistevastast vägivalda, kuid infrastruktuuri-, õigus-, kohtu-, õiguskaitse-, kultuuri-, haridus-, sotsiaal-, tervishoiualaste ja muude teenustega seotud tegevuse ühendamise võib teadlikkust tõsta ning soolist vägivalda ja selle tagajärgi märgatavalt vähendada;
- X. arvestades, et kuus lahutamatu eesmärki naistevastase vägivalda vastu võitlemises on poliitika, ennetus, kaitse, vastutuselevõtmine, seadusesätted ja partnerlus;
- Y. arvestades, et on oluline tõhustada selliste tööstusharude vastaseid meetmeid, kus suhtutakse tüdrukutesse ja naistesse kui seksuaalobjektidesse;
- Z. arvestades, et liikmesriikide erineva poliitika ja õigusaktide tõttu, muu hulgas õiguserikkumise määratluse ja õigusaktide reguleerimisala erinevuste tõttu ei ole naised meeste vägivalda eest liidus võrdselt kaitstud ja on seetõttu sellise vägivalda ees kaitsetud;
- AA. arvestades, et mitme teguri tõttu, näiteks rass, etniline päritolu, usutunnistus või veendumus, tervis, perekonnaseis, eluase, sisserändestaatus, vanus, puue, klass, seksuaalne sättumus ja sooline identiteet, võivad naistel olla erivajadused ja nad võivad olla mitmekordse diskrimineerimise ees kaitsetumad;
- AB. arvestades, et paljudel juhtudel jätvad naised nendevastaste soopõhise vägivalda aktide kohta kaebuse esitamata keerulistel ja erinevatel põhjustel, mille hulka kuuluvad psühholoogilised, majanduslikud, sotsiaalsed ja kultuurilised tegurid, sest neil võib puududa ka usaldus politsei, õigussüsteemi ning sotsiaal- ja tervise teenistuste suutlikkuse vastu neid konkreetselt aidata; arvestades, et mõnedel juhtudel leiavad asutused, et sooline vägivald on pere probleem ja seega lahendatav pere tasandil;
- AC. arvestades, et reproduktiivtervisealane poliitika peaks olema selle arutelu keskmes;
- AD. arvestades, et on tingimata vaja koguda sooliselt eristatud, kvalitatiivselt ja kvantitatiivselt võrreldavaid ning probleemi kõiki aspekte hõlmavaid andmeid, et mõista naistevastase vägivalda tegelikku ulatust liidus, ning seega töötada välja tõhus poliitika;
- AE. arvestades, et komisjoni ettepaneku võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus kuritegevusohutuse Euroopa statistika kohta ⁽¹⁾ tagasilükkamine Euroopa Parlamendi poolt 12. detsembril 2012. aastal rõhutab vajadust uue ELi seadusandliku ettepaneku järele, millega luuakse sidus süsteem statistika kogumiseks naistevastase vägivalda kohta liikmesriikides, ning arvestades, et nõukogu nõudis oma 2012. aasta detsembris esitatud järeldustes, et parandataks võrreldavate, usaldusväärsete ja pidevalt ajakohastatud andmete kogumist ja levitamist kõigi naistevastase vägivalda vormide kohta nii riigi kui ka ELi tasandil;
- AF. arvestades, et naiste suguelundite moonutamine on rahvusvaheliselt tunnustatud tüdrukute ja naiste inimõiguste rikkumiseks, nende piinamise vormiks ja see kajastab sügavalt juurdunud soolist ebavõrdsust; arvestades, et naiste suguelundite moonutamine on naistevastase vägivalda äärmuslik vorm, seda pannakse toime alaealiste kallal ning see on laste õiguste rikkumine;
- AG. arvestades, et prostitutsiooni võib vaadelda naistevastase vägivalda liigina naise füüsilisele ja vaimsele tervisele avalduva mõju tõttu, eelkõige sunniviisilise prostitutsiooni ja prostitutsiooni eesmärgil naistega kauplemise korral;
- AH. arvestades, et aumõrvade sooritamine on liidus kasvav ohtlik suundumus, mis puudutab peamiselt tüdrukuid;

⁽¹⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2012)0494.

Teisipäev, 25. veebruar 2014

- AI. arvestades, et eakate väärkohtlemine on rahvusvaheliselt tunnustatud vanemate naiste inimõiguste rikkumiseks, samuti arvestades vajadust ennetada ja võidelda eakate väärkohtlemisega kõikides ELi riikides;
- AJ. arvestades, et ELi suuniste vastuvõtmine naiste- ja tüdrukutevastase vägivalda ja kõigi nendevastase diskrimineerimise vormide tõkestamise kohta, samuti ELi inimõiguste strateegilise raamistiku ja tegevuskava eraldi peatikk naiste kaitsmise kohta soolise vägivalda eest tõendavad, et ELil on olemas selge poliitiline tahe käsitleda naiste õiguste teemat esmatahtsana ning võtta selles valdkonnas pikaajalisi meetmeid; arvestades, et inimõigusi käsitleva poliitika sise- ja välismõõtmel vaheline sidusus võib mõnikord paljastada lõhe retoorika ja käitumise vahel;
- AK. arvestades, et komisjoni ja Amnesty Internationali aruannete kohaselt puudub naiste suguelundite moonutamine Euroopas sadu tuhandeid naisi ja tüdruke ning ohvrite arv on hinnanguliselt 500 000; arvestades, et liikmesriikidevahelised erinevused õigusnormides tekitavad Euroopas nn piiriülese naiste suguelundite moonutamise turismi fenomeni;
- AL. arvestades, et on jätkuv vajadus ELi koostöö järele kolmandate riikidega, et kaotada vägivaldne naiste suguelundite moonutamise tava; arvestades, et liikmesriigid ja kolmandad riigid, kes omavad naiste suguelundite moonutamist kuritegelikuks tunnustavaid siseriiklikke õigusakte, peaksid järgima neid õigusakte;
1. palub komisjonil esitada 2014. aasta lõpuks ELi toimimise lepingu artikli 84 alusel õigusakti ettepanek, millega luuakse meetmed liikmesriikide tegevuse edendamiseks ja toetamiseks naiste- ja tüdrukutevastase vägivalda ennetamise valdkonnas, järgides resolutsiooni ettepaneku lisas esitatud üksikasjalikke soovitusi;
 2. palub komisjonil esitada muudetud ettepanek võtta vastu Euroopa statistika määrus, mis oleks suunatud vägivaldsetele kuritegudele ning sisaldaks sidusat süsteemi soolist vägivalda puudutava statistika kogumiseks liikmesriikides;
 3. palub nõukogul kasutada sillaklauslit, võttes vastu ühehääle otsuse, millega määratletakse naiste- ja tüdrukutevastane vägivald (ja soolise vägivalda muud vormid) ELi toimimise lepingu artikli 83 lõikes 1 nimetatud kuriteoliigina;
 4. palub komisjonil toetada riiklikke ratifitseerimisi ning algatada menetluse ELi ühinemiseks naistevastast vägivalda käsitleva Istanbuli konventsiooniga, kui komisjon on hinnanud mõju ning lisaväärtust, mida viimane avaldaks;
 5. palub komisjonil esitada kogu ELi hõlmav strateegia ja tegevuskava võitluseks naistevastase vägivalda vastu, nagu on ette nähtud 2010. aastal Stockholmi programmi rakendamise tegevuskavas eesmärgiga saavutada vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneval alal naiste isikupuutumatus, võrdsuse (ELi lepingu artikkel 2) ja heaolu (ELi lepingu artikli 3 lõige 1) konkreetne ja tõhus kaitse, pannes erilist rõhku ennetustööle, et parandada naiste teadlikkust oma õigustest ning suurendada ka meeste ja poiste (juba alates väga varajast east) teadlikkust seoses naiste füüsilise ja psühholoogilise terviklikkuse austamisega ning rõhutades vajadust pakkuda politsei- ja õigusalastele asjakohaseid koolitusi, kus võetakse arvesse soolise vägivalda eripära, ning julgustab liikmesriike võtma arvesse ohvrite abistamist oma elu uuesti ülesehitamisel ja enesekindluse taastamisel, et nad ei satuks uuesti haavatavuse või sõltuvuse olukorda; märgib, et sellises strateegias tuleks pöörata erilist tähelepanu haavatavatele rühmadele, näiteks eakatele, puuetega inimestele, siserändajatele ning LGBT inimestele (lesbid, geid, biseksuaalid ja transsoolised inimesed), ning et see peaks hõlmama ka meetmeid, millega toetatakse vägivalda kogema pidanud lapsi ja tunnustatakse sellised lapsed kuriteo ohvriteks;
 6. palub komisjonil edendada koostööd liikmesriikide ja valitsusväliste naisorganisatsioonide ja muude naisorganisatsioonide vahel, et koostada ja rakendada tõhus strateegia naistevastase vägivalda kaotamiseks;
 7. ergutab komisjoni tegema esimesi samme Euroopa naiste- ja tüdrukutevastase vägivalda vaatluskeskuse rajamiseks olemasolevatele institutsioonilistele struktuuridele (Euroopa Soolise Võrdõiguslikkuse Instituut) tuginedes ja naiste- ja tüdrukutevastase vägivalda vastase võitlusega tegeleva ELi koordinaatori juhtimisel;
 8. nõuab tungivalt, et komisjon nimetaks lähema kolme aasta jooksul naiste- ja tüdrukutevastase vägivalda lõpetamise Euroopa aasta eesmärgiga parandada kodanike ja ka kõikide poliitikute teadlikkust sellest kõiki ELi liikmesriike puudutavast laialtlevikust probleemist, et esitada selgem tegevuskava, millega lõpetatakse naistevastane vägivald;

Teisipäev, 25. veebruar 2014

9. palub liikmesriikidel võidelda aumõrvade vastu, pakkudes haridust ja varjupaika võimalikele ohvritele, ning tõhustada teadlikkuse parandamise kampaaniaid inimõiguste rikkumiste äärmuslike vormide ja aumõrvade põhjustatud traagiliste surmade arvu kohta;
 10. palub liikmesriikidel ja sidusrühmadel aidata koostöös komisjoniga levitada teavet ELi programmide ja nendes pakutavate rahastamisvõimaluste kohta naistevastase vägivalda vastu võitlemisel;
 11. kinnitab, et soovitused on kooskõlas põhiõigustega ning subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõttega;
 12. on seisukohal, et taotletava ettepaneku finantsmõju tuleb katta liidu eelarve III jaost (ettepaneku teemaga seotud olemasoleva eelarverega täieliku vastastikuse täiendavuse tagamine);
 13. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon ning lisas toodud üksikasjalikud soovitused komisjonile ja nõukogule ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele ning Euroopa Nõukogule ja Euroopa Soolise Võrdõiguslikkuse Instituudile.
-

Teisipäev, 25. veebruar 2014

RESOLUTSIOONI LISA:

ÜKSIKASJALIKUD SOOVITUSED ETTEPANEKU SISU OSAS

Soovitus nr 1 vastuvõetava määrase eesmärgi ja reguleerimisala kohta

Määrase eesmärk on kehtestada meetmed, mis edendaksid ja toetaksid liikmesriikide tegevust soolise vägivalda ennetamise valdkonnas.

Soolist vägivalda peaks käsitlema kui (nagu on juba sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta direktiivis 2012/29/EL, millega kehtestatakse kuriteoohvrite õiguste ning neile pakutava toe ja kaitse miinimumnõuded ning asendatakse nõukogu raamotsus 2001/220/JSK) vägivalda, mis on suunatud isiku vastu selle isiku soo, soolise identiteedi või soolise eneseväljenduse tõttu, või mis mõjutab ebaproportsionaalselt teatud soost isikuid. See võib tekitada ohvrile füüsilist, seksuaalset, emotsionaalset või psühholoogilist kahju või majanduslikku kahju ja see võib hõlmata vägivalda lähisuhetes, seksuaalvägivalda (sh vägistamine, seksuaalne väärkohtlemine ja ahistamine), inimkaubandust, orjapidamist ning mitmesuguseid kahjulikke tavasid, nagu sundabielud, naiste suguelundite moonutamine ning n-ö aukuriteod.

Soovitus nr 2 ennetusmeetmete ja soolise vägivalda vastase võitluse kohta

Liikmesriigid peaksid välja töötama mitmeid meetmeid naiste ja tüdrukute vastu suunatud soolise vägivalda ennetamiseks ja sellega võitlemiseks. Nad peaksid:

- iga-aastaselt kavandama, rakendama ja hindama kõikehõlmavaid strateegiaid ja programme, sealhulgas haridusprogramme ja õpetajate koolitust ning puhkesektori spetsialistide koolitust, mille eesmärk on eemaldada tõkked, mis takistavad naistel ja tüdrukutel oma õiguste ning vägivaldast vaba elu täielikku nautimist, ning soodustada sotsiaalkultuurilise käitumise märkimisväärset muutmist;
- viima läbi asjakohaseid teadusuuringuid soolise vägivalda kohta, sealhulgas vägivalda põhjuste ja motiivide kohta ning andmete kogumist ning analüüsi, tehes samal ajal jõupingutusi soolise vägivalda registreerimiskriteeriumide ühtlustamiseks, et muuta kogutud andmed võrreldavaks;
- korraldama koolitusi ametnikele ja spetsialistidele, kes tõenäoliselt puutuvad kokku soolise vägivalda juhtumitega – sealhulgas õiguskaitseorganite, sotsiaalkindlustuse, lastekaitse (lapsed, kes on vägivalda ohvrid või tunnistajad), tervishoiu ja hädaabikeskuste personal – selleks, et selliseid juhtumeid ära tunda, tuvastada ja nendega kohaselt tegeleda, pöörates erilist tähelepanu ohvrite vajadustele ja õigustele;
- vahetama oskusi, kogemusi, teavet ja parimaid tavasid Euroopa kriminaalpreventsiooni võrgustiku kaudu;
- korraldama teadlikkuse suurendamise kampaaniaid, sealhulgas konkreetselt meestele suunatud kampaaniaid konsulteerides ja vajaduse korral koostöös valitsusväliste organisatsioonide, meedia ja teiste sidusrühmadega;
- looma – juhul kui neid veel ei ole – ja toetama riiklikke tasuta abiliine koos erialaspetsialistidega;
- tagama, et on olemas spetsiaalsed varjupaigad (mis pakuvad naistele esimesel kokkupuutel antavat abi ja oleksid nende turva- ja tugikeskused) ning varustama neid vahendite ja nõuetekohaselt koolitatud personaliga, mis võimaldaksid kohta vähemalt ühele naisele 10 000 elaniku kohta;
- kindlustama toetuse naiste valitsusväliste organisatsioonidele ja kodanikuühiskonna algatustele, et ennetada naiste ja tüdrukute vastu suunatud soolist vägivalda.

Teisipäev, 25. veebruar 2014

Soovitus nr 3 riiklike raportööride või samaväärsete mehhanismide kohta

Ühe aasta jooksul alates käesoleva määruse jõustumisest peaksid liikmesriigid võtma vajalikke meetmeid riiklike raportööride või samaväärsete mehhanismide loomiseks. Selliste mehhanismide ülesanded peaksid hõlmama soolise vägivalla suundumuste hinnanguid, soolise vägivalla vastase võitluse riiklikul ja kohalikul tasandil võetud meetmete hindamist, statistika kogumist ning iga-aastast aruannet komisjonile ja pädevatele Euroopa Parlamendi komisjonidele.

Soovitus nr 4 liidu naistevastase vägivalla vastu võitlemise strateegia koordineerimise kohta

Selleks et panustada liidu ühtsesse ja kooskõlastatud soolise vägivalla vastasesse strateegiasse, peaksid liikmesriigid komisjonile edastama soovitus nr 3 osutatud teabe.

Soovitus nr 5 aruandluse kohta

Alates käesoleva määruse jõustumisest esitab komisjon iga aasta 31. detsembriks Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande selle kohta, mil määral on liikmesriigid võtnud käesolevast määrusest tulenevaid meetmeid.

Selles aruandes loetletakse võetud meetmed ja tuuakse esile head tavad.

Soovitus nr 6 kodanikuühiskonna foorumi loomise kohta

Komisjon peab tihedat dialoogi soolise vägivalla vastase võitluse valdkonnas kohalikul, piirkondlikul, riiklikul, Euroopa või rahvusvahelisel tasandil tegutsevate asjakohaste kodanikuühiskonna organisatsioonide ja pädevate asutustega ning moodustab sellise koostöö jaoks kodanikuühiskonna foorumi.

Foorum on vahend teabevahetuseks ja teadmiste jagamiseks. See tagab tiheda dialoogi liidu institutsioonide ja asjaomaste sidusrühmade vahel.

Kooskõlas esimese lõiguga on foorum avatud asjaomastele sidusrühmadele ja see kutsutakse kokku vähemalt kord aastas.

Soovitus nr 7 finantstoetuse kohta

Määrusega tuleks kehtestada finantstoetus soovitus nr 3 loetletud tegevustele liidu eelarve (III jao) raamistikus.